

stał więzieniem na przeciąg 3 miesiące i grzywną w wysokości 200 zł, drugi zaś w wysokości 50 zł. Ponadto jeden pracodawca za uskodzenie w pracy na skutek doniesienia Związku ukarany został w 2 instancjach grzywną w wysokości 100 złotych. — W sprawach o zwrot odebranych przez władze praw jazdy interwenjowano w trzech wypadkach z tym skutkiem, że wszystkie prawa jazdy otrzymano z powrotem. Adwokatowi powierzono do zastępowania 12 spraw karnych. Razem udzielono członkom w 118 wypadkach pomocy prawnej. Związek wystosował memoriał do władz: a) w sprawie bezpieczeństwa na szosach, b) w sprawie oświetlenia Cazoniery, c) w sprawie ustalenia jednokierunkowych jezdni na Rynku Śródeckim, f) w sprawie nieodbierania praw jazdy przed rozprawą sądową, g) w sprawie obniżenia norm kar, wymierzonych nakazami karnymi.

Wydano w celach agitacyjnych 1 ulotkę. — Przedsięwzięto prawne kroki przeciwko szkołom szoferskim. Utrzymano żywy kontakt z wszystkimi oddziałami Związku w Polsce, a zwłaszcza z okręgiem Katowice.

Z kolei zdał sprawozdanie kol. skarbnik Korek, z którego to sprawozdania wynika, że w r. 1932 dochodu było 5070,18 złotych, rozchodu zaś 5018,87 złotych.

Z ramienia komisji rewizyjnej przemawiał kol. Śródecki, który przedstawił, w jaki sposób ujawniono nadużycia kasowe, popełnione przez b. inkasenta Nowaka.

Nad powyższymi sprawozdaniami otworzono dyskusję, w której brali udział kol. kol.: Borowczak, Stankowski, Szeplka, Kuberski i Kowalewski w imieniu Rady Związków Zawodowych.

Następnie kol. Śródecki wnosil o zamknięcie dyskusji i o udzielenie ustępującemu zarządowi absolutorjum.

Zebrani jednakże uchwalili: przyjąć sprawozdania zarządu do wiadomości, lecz absolutorjum nie udzielono, do wyjaśnienia sprawy nadużyć inkasenta.

Następnie uskuteczono wybory Zarządu, wynik których podaliśmy w numerze poprzednim.

WILNO

Dnia 7 lutego 1933 r. w lokalu Związku przy ulicy Wileńskiej 17-6 odbyło się zebranie informacyjne sympatyków i członków Związku.

Sprawy organizacyjne referował kol. Gryto Stanisław. W przemówieniu swem przedstawił stan organizacyjny od czasu rozłamu do czasu obecnego z czego wynikało, iż obecnie organizacja stopniowo wzrasta w siłę, bowiem koledzy widzą, że ta organizacja jest czysto robotniczą, która stoi na stanowisku obrony praw swych członków, udzielając obrony w sądach i innych instytucjach, stara się w znalezieniu pracy swym członkom bezrobotnym, urządzając zbiórki dobrowolnych składek, udzielając zapomóg najbardziej potrzebującym kolegom. Na zakończenie apelował do kolegów, ażeby wstępować w szeregi starej organizacji, przez co stworzy się silną organizację, która by potrafiła skutecznie bronić swych praw. Po referacie wywiązała się dyskusja, w której zabierali głos kol. Wyrwał, Bartoszewicz, Malkianis i inni. W swych przemówieniach również wskazywali na potrzebę stworzenia jednej silnej organizacji, która by skupiała w swych szeregach wszystkich zatrudnionych w zawodzie au-

Okręg Katowice Z. Z. A.

ustalił nowe wkładki dla swych członków. Od 1-go maja 1933 r. obowiązują następujące wkładki miesięczne.

Dla zarabiających do 200, — zł. miesięcznie 3, — zł.

Dla zarabiających od 200, — zł. do 300, — zł. miesięcznie 4, — zł.

Dla zarabiających ponad 300, — zł. miesięcznie 5 zł.

Członkowie chcący być w Związku ubezpieczeni na wypadek bezrobocia, płacą oprócz tych stawek **2,50 zł.**

miesięcznie płatnych co kwartał zgóry.

tomobilowym. Wiece koledzy, wszyscy do szeregów Związku Zawodowego Automobilistów R. P., gdyż w jedność siła.

Sprawę Esperanto referował kol. Wierciński Zygfryd. W przemówieniu podkreślił potrzebę i znaczenie języka Esperanto, oraz nawoływał kolegów do zapisywania się na kurs. Następnie zabrał głos kol. Malkianis Albin, który obszerniej omówił tę sprawę. W krótkich zarysach zapoznał obecnych o powstaniu języka Esperanto i znaczenie jego wśród rzesz pracujących, a tem bardziej tym, co są zatrudnieni w transporcie i komunikacji, bowiem mają styczność z cudzoziemcami i nie mogą z nimi się porozumieć, a więc język Esperanto daje możliwość porozumienia się i jest łatwy do nauki i dla tego wzywa się kolegów do zapisywania się na kurs, który się rozpoczynał dnia 21. II. r. b. w lokalu Związku, przy ulicy Wileńskiej 17-6.

Sprawę bezrobocia referowali kol. kol. Paszkiewicz Leon i Bartoszewicz Jan. W przemówieniach swych dziękowali kolegom pracującym za ich składanie dobrowolnych składek na rzecz bezrobotnych. Po przemówieniu wywiązała się dyskusja, w której zabierali głos kol. Gryto, Ajewski, Kapłan, Pietraszkiewicz, Wiszniewski i inni. — Kol. Malkianis wniósł wniosek, ażeby tym bezrobotnym, którzy uchylają się od pracy jak również nie pomagają przy zbiórkach, nie wydawać zapomóg. Wniosek przeszedł jednogłośnie. Do Komitetu Bezrobocia wybrani zostali kol. Paszkiewicz, Bartoszewicz i Szasne.

Sprawa Kasy Samopomocy i Zapomóg Pośmiertnych referował na rannem kol. Ajewski Benedykt, na wieczorowym kol. Antonowicz Karol, którzy zapoznali zebranych ze statusem Kasy, a następnie zapoznali zebranych o jej powstaniu i znaczeniu dla członków Związku, nawołując członków do jej zapisywania się. W dyskusji zabierali głos kol. Ławrynowicz Gryto, Malkianis, Kapłan. — W przemówieniach swych wzywali kolegów do zapisywania się na członków S. i Z. P., która się zawsze przyda w naszym życiu i przyjdzie z pomocą w najbardziej potrzebnej chwili życiowej na zakończenie zabrali głos kol. Antonowicz i Gryto, którzy w gorących słowach nawoływali kolegów do zapisywania się w szeregi starej organizacji, jaka jest Związek Zawodowy Automobilistów R. P., wznosząc okrzyk: „Niech żyje solidarność, niech żyje Związek! Okrzyk podchwycyonych przez obecnych trzykrotnym „Niech żyje“.